

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

I. Ad Netiam, Turpilius comicus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

LIBER PRIMVS
EPISTOLARVM
BEATI HIERONYMI,
Quæ sunt familiares.

I. B. Hieronymi Nitia Hypodiasco, quem
ad scribendum invitat.

URPILIUS COMICUS tra-
ans de vicissitudine literarum,
Sola, inquit, res est, quæ homines
absentes, præsentis facit. Nec fal-
sam dedit, quanquam in re non
vera, sententiam. Quid enim est,
ut ita dicam, tam præsens inter absentes, quam
per epistolas & alloqui, & audire quos diligas?
Nam & rudes illi Italiae homines, quos Cæces
Ennius appellat, qui sibi (ut in Rhetoricis Cicero
ait) ritu ferino victum quærebant, ante chartæ
& membranarum usum, aut in dedolatis è ligno
codicillis, aut in corticibus arborum mutuò epi-
stolarum alloquia missitabant. Unde & portito-
res earum tabellarios, & scriptores à libris arbo-
rum, librarios vocavere. Quanto magis igitur
nos, expolito jam artibus mundo, id non debemus
omit-

Cæci.

Tabella-

rij.

Librarij.

to
co-
quid
a il-
eis
adi-

I.

mittere, quod illi sibi præstiterunt, apud quos erat cruda rusticitas, & qui humanitatem quodammodo nesciebant? Ecce beatus Chromatius cum sancto Eusebio, non plus naturâ, quàm morum æqualitate germano, literario me provocavit officio. Tu modò à nobis abiens, recentem amicitiam scindis potius, quàm dissuis. Quod prudenter apud Ciceronem Lælius vetat. Nisi fortè tibi ita exesus est oriens, ut literas quoque tuas huc venire formides. Expergiscere, expergiscere, e vigila de somno, præsta unam chartæ scedulam charitati. Inter delicias patriæ, & communes, quas habuimus, peregrinationes, aliquando suspiria. Si amas, rescribe obsecranti: si irasceris, iratus licèt scribe. Magnum & hoc desiderij solamen habebo, si amici literas vel indignantis accipiam.

II. Hieronymus Iuliano Diacono Aquileia, ex ceteris sans cur non scripserit.

Antiquus sermo est, Mendaces faciunt, nec vera dicentibus credatur. Quod mihi à te ego objurgatus de silentio literarum accidisse video. Dicam. Sæpè scripsi, sed negligentibus bajulorum fuit. Respondebis: Omnium non scribentium vetus ista excusatio est. Dicam, non reperiri, qui epistolas ferret. Dices, hinc istuc illi quàm plurimos. Contendam, me etiam his dedisse. At illi, quia non reddiderunt, negabunt & erit inter absentes incerta cognitio. Quid igitur faciam? Sine culpa veniam postulabo, rebus suis arbitrans pacem loco motum petere, quàm æqu